

تأثیر ۸ هفته تمرینات PNF و IST عضلات خلفی ساق بر تیلت لگن، کمردرد مزمن و گیت در زنان میانسال اصفهان

سعید رستمی^۱، راضیه حسین سلامتی^۲

۱. استادیار گروه علوم ورزشی، دانشگاه راغب اصفهانی

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد آسیب شناسی و حرکات اصلاحی، دانشگاه راغب اصفهانی

چکیده:

هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر ۸ هفته تمرینات تسهیل عصبی-عضلاتی گیرنده عمقی (PNF) و تمرینات قدرتی ایزومتریک (IST) بر عضلات خلفی ساق، تیلت لگن، کمردرد مزمن و گیت در زنان میانسال اصفهان بود. در این مطالعه نیمه تجربی، ۳۰ زن میانسال (۴۵ تا ۵۵ سال) به صورت تصادفی به دو گروه تجربی و کنترل تقسیم شدند. گروه تجربی به مدت ۸ هفته، سه جلسه در هفته، تمرینات PNF و IST را انجام دادند. متغیرهای وابسته شامل قدرت و طول عضلات خلفی ساق، تیلت لگن، شدت کمردرد (مقیاس VAS) و کیفیت گیت (تحلیل سه بعدی) اندازه گیری شدند. نتایج تحلیل آماری (t-test و ANCOVA) نشان داد که تمرینات مداخله ای به طور معناداری باعث بهبود تیلت لگن، کاهش شدت کمردرد، و ارتقاء پارامترهای گیت در گروه تجربی نسبت به گروه کنترل شد ($P < 0.05$). این یافته ها نشان دهنده اثربخشی تمرینات اصلاحی عضلات خلفی ساق در بهبود عملکرد حرکتی و کاهش درد در زنان میانسال است. پیشنهاد می شود این تمرینات به عنوان بخشی از برنامه های توانبخشی در کلینیک های حرکات اصلاحی و فیزیوتراپی مورد استفاده قرار گیرد.

واژگان کلیدی: PNF، تمرینات ایزومتریک، عضلات خلفی ساق، تیلت لگن، کمردرد مزمن، گیت، زنان میانسال

*ایمیل نویسنده مسئول: Razie.salamat@gmail.com

مقدمه:

کمردرد مزمن یکی از شایع‌ترین مشکلات اسکلتی-عضلانی در میانسالان، به‌ویژه زنان، است که کیفیت زندگی و عملکرد حرکتی آن‌ها را به‌طور قابل‌توجهی تحت تأثیر قرار می‌دهد (احمدی، ۱۳۹۸). این عارضه اغلب با تغییرات بیومکانیکی مانند تیلت غیرطبیعی لگن، ضعف عضلات خلفی ساق، و اختلالات گیت همراه است که می‌توانند به تشدید درد و کاهش توانایی‌های عملکردی منجر شوند (رضایی و همکاران، ۱۴۰۰). با افزایش سن، کاهش قدرت و انعطاف‌پذیری عضلات، به‌ویژه در ناحیه پایین‌تنه، می‌تواند به ناپایداری مفاصل و افزایش فشار بر ستون فقرات کمک کند (محمدی، ۱۳۹۷). در این راستا، مداخلات غیرجراحی مانند تمرینات اصلاحی و توانبخشی به‌عنوان روش‌های مؤثر برای کاهش کمردرد و بهبود عملکرد حرکتی مورد توجه قرار گرفته‌اند (کریمی و همکاران، ۱۴۰۱).

تمرینات تسهیل عصبی-عضلانی گیرنده عمقی (PNF) و تمرینات قدرتی ایزومتریک (IST) از جمله روش‌های تمرینی هستند که به دلیل تأثیرات مثبت بر بهبود هماهنگی عصبی-عضلانی، افزایش قدرت عضلانی، و اصلاح الگوهای حرکتی در برنامه‌های توانبخشی به کار گرفته می‌شوند (شریفی، ۱۳۹۹). تمرینات PNF با استفاده از تکنیک‌های کششی و انقباضی، انعطاف‌پذیری و قدرت عضلات را بهبود می‌بخشند و می‌توانند به تنظیم تون عضلانی و کاهش فشارهای بیومکانیکی کمک کنند (یزدانی و همکاران، ۱۴۰۲). از سوی دیگر، تمرینات ایزومتریک با ایجاد انقباض عضلانی بدون تغییر طول عضله، به تقویت عضلات در موقعیت‌های خاص کمک می‌کنند و برای افرادی که به دلیل درد یا محدودیت حرکتی قادر به انجام تمرینات دینامیک نیستند، مناسب هستند (حسینی، ۱۴۰۰). با این حال، تأثیر ترکیبی این دو نوع تمرین بر متغیرهای بیومکانیکی و بالینی مانند تیلت لگن، شدت کمردرد، و کیفیت گیت در زنان میانسال کمتر مورد بررسی قرار گرفته است (نعمتی، ۱۴۰۱).

عضلات خلفی ساق، شامل عضلات گاستروکنمیوس و سولئوس، نقش مهمی در حفظ تعادل، ثبات لگن، و الگوهای صحیح گیت ایفا می‌کنند (رحیمی و همکاران، ۱۳۹۸). ضعف یا کوتاهی این عضلات می‌تواند به تیلت قدامی لگن منجر شود که با افزایش لوردوز کمری و فشار بر ستون فقرات، شدت کمردرد را افزایش می‌دهد (اکبری، ۱۴۰۰). همچنین، اختلالات گیت، مانند کاهش طول گام یا ناپایداری در فاز ایستادن، از دیگر پیامدهای ضعف عضلات خلفی ساق هستند که می‌توانند عملکرد حرکتی را مختل کنند (سلطانی و همکاران، ۱۳۹۹). مطالعات قبلی نشان داده‌اند که تقویت عضلات خلفی ساق می‌تواند به بهبود تیلت لگن و کاهش کمردرد کمک کند، اما تأثیر مداخلات ترکیبی PNF و IST بر این متغیرها به‌صورت جامع بررسی نشده است (جهانی، ۱۴۰۲).

زنان میانسال به دلیل تغییرات هورمونی، کاهش تراکم استخوانی، و کاهش توده عضلانی بیشتر در معرض مشکلات اسکلتی-عضلانی مانند کمردرد مزمن قرار دارند (کریمی، ۱۳۹۷). این گروه سنی به دلیل نقش‌های اجتماعی و خانوادگی، اغلب به دنبال روش‌های غیرتهاجمی و قابل‌اجرا برای مدیریت درد و بهبود عملکرد هستند (موسوی و همکاران، ۱۴۰۱). با وجود شواهد علمی در مورد اثربخشی تمرینات PNF و IST به‌صورت جداگانه، اطلاعات محدودی در مورد اثرات ترکیبی این تمرینات بر زنان میانسال با کمردرد مزمن وجود دارد (نوروزی، ۱۴۰۰). علاوه بر این، بیشتر مطالعات پیشین بر روی جمعیت‌های جوان‌تر یا مردان تمرکز داشته‌اند و نیاز به بررسی‌های اختصاصی در زنان میانسال احساس می‌شود (شریعتی و همکاران، ۱۳۹۹).

با توجه به اهمیت بهبود کیفیت زندگی و عملکرد حرکتی در زنان میانسال، این مطالعه با هدف بررسی تأثیر ۸ هفته تمرینات PNF و IST بر عضلات خلفی ساق، تیلت لگن، شدت کمردرد، و کیفیت گیت در زنان میانسال شهر اصفهان طراحی شد. انتظار می‌رود که این مداخلات ترکیبی بتوانند به طور معناداری متغیرهای بیومکانیکی و بالینی را بهبود بخشند و به عنوان یک پروتکل توانبخشی مؤثر در کلینیک‌های حرکات اصلاحی و فیزیوتراپی مورد استفاده قرار گیرند (حیدری، ۱۴۰۲). این مطالعه می‌تواند به پر کردن شکاف‌های موجود در ادبیات پژوهشی کمک کند و راهنمایی‌های عملی برای متخصصان توانبخشی ارائه دهد.

روش پژوهش

این بخش به تشریح روش‌شناسی پژوهش حاضر اختصاص دارد که با هدف بررسی تأثیر ۸ هفته تمرینات تسهیل عصبی-عضلانی (PNF) و تمرینات قدرتی ایزومتریک (IST) بر قدرت و طول عضلات خلفی ساق، تیلت لگن، شدت کمردرد مزمن، کیفیت گیت و کیفیت زندگی در زنان میانسال (۴۵ تا ۵۵ سال) در شهر اصفهان در سال ۱۴۰۴ انجام شد. روش‌شناسی شامل نوع پژوهش، جامعه و نمونه آماری، ابزارهای اندازه‌گیری، روش‌های جمع‌آوری داده‌ها، پروتکل مداخله تمرینی، روش‌های آماری و ملاحظات اخلاقی است. تمامی مراحل اندازه‌گیری در کلینیک بادی هاوس (خانه سلامت) در شهرک سلامت اصفهان و تمرینات در باشگاه گرین پارک (پارک سبز) در خیابان مشتاق دوم اصفهان انجام شدند.

نوع پژوهش

این مطالعه یک کارآزمایی بالینی تجربی با طراحی پیش‌آزمون-پس‌آزمون و گروه کنترل بود. این طراحی به دلیل توانایی کنترل متغیرهای مخدوش‌کننده و امکان مقایسه بین گروه‌های مداخله و کنترل برای بررسی اثرات مداخلات تمرینی مناسب است (کریمی و همکاران، ۱۴۰۳). پژوهش شامل دو گروه (آزمایش و کنترل) بود که گروه آزمایش تحت مداخله تمرینی PNF و IST قرار گرفت و گروه کنترل هیچ مداخله‌ای دریافت نکرد.

جامعه و نمونه آماری

جامعه آماری

جامعه آماری شامل زنان میانسال (۴۵ تا ۵۵ سال) ساکن شهر اصفهان بود که از کمردرد مزمن (درد بیش از ۳ ماه) و اختلالات حرکتی مرتبط با تیلت لگن یا گیت رنج می‌بردند. این افراد از میان مراجعه‌کنندگان به کلینیک بادی هاوس و اعضای باشگاه گرین پارک شناسایی شدند.

نمونه آماری

نمونه آماری شامل ۳۰ زن میانسال بود که به صورت هدفمند بر اساس معیارهای ورود و خروج انتخاب و به صورت تصادفی (با استفاده از جدول اعداد تصادفی) به دو گروه ۱۵ نفره (آزمایش و کنترل) تقسیم شدند. حجم نمونه بر اساس مطالعات مشابه (کیم و همکاران، ۲۰۲۰) و با توان آماری ۸۰ درصد و سطح معنی‌داری ۰۵/۰ تعیین شد.

یافته‌های پژوهش

این بخش به ارائه و تحلیل یافته‌های پژوهش اختصاص دارد. داده‌ها با ابزارهای معتبر در کلینیک بادی هاوس جمع‌آوری و با SPSS نسخه ۲۶ تحلیل شدند. ابتدا ویژگی‌های دموگرافیک و توصیف متغیرها، سپس آزمون نرمال بودن داده‌ها، نتایج تحلیل‌های استنباطی، بحث و نتیجه‌گیری ارائه می‌شود.

توصیف متغیرها

ویژگی‌های دموگرافیک

جدول ۱: ویژگی‌های دموگرافیک گروه‌های آزمایش و کنترل

متغیر	گروه آزمایش (میانگین $\pm$ انحراف معیار)	گروه کنترل (میانگین $\pm$ انحراف معیار)	p-value
سن (سال)	$23 \pm 8/49$	$43 \pm 1/50$	۰/۸۱
وزن (کیلوگرم)	$37 \pm 5/68$	$8/6 \pm 2/69$	۰/۷۴
قد (سانتی‌متر)	$5/4 \pm 4/160$	$2/4 \pm 8/159$	۰/۶۸
شاخص توده بدنی (kg/m^2)	$9/2 \pm 7/26$	$7/2 \pm 1/27$	۰/۶۳

توضیح: آزمون تی مستقل نشان داد که گروه‌ها در متغیرهای دموگرافیک همگن هستند $p > 0/05$

توصیف متغیرهای وابسته

جدول ۲: میانگین و انحراف معیار متغیرهای وابسته در پیش‌آزمون و پس‌آزمون

متغیر	گروه	پیش‌آزمون (میانگین $\pm$ انحراف معیار)	پس‌آزمون (میانگین $\pm$ انحراف معیار)
قدرت عضلات خلفی ساق (نیوتن)	آزمایش	$3/15 \pm 5/120$	$2/14 \pm 8/145$
	کنترل	$9/14 \pm 8/119$	$1/15 \pm 4/120$
طول عضلات خلفی ساق (درجه)	آزمایش	$8/2 \pm 4/12$	$5/2 \pm 9/16$

کنترل	۶/۲ ± ۷/۱۲	۷/۲ ± ۸/۱۲
آزمایش	۹/۱ ± ۵/۸	۴/۱ ± ۳/۵
کنترل	۸/۱ ± ۳/۸	۷/۱ ± ۲/۸
آزمایش	۲/۱ ± ۸/۶	۱/۱ ± ۴/۳
کنترل	۳/۱ ± ۷/۶	۴/۱ ± ۵/۶
آزمایش	۴/۵ ± ۲/۵۵	۹/۴ ± ۸/۶۰
کنترل	۶/۵ ± ۹/۵۴	۵/۵ ± ۱/۵۵
آزمایش	۳/۸ ± ۴/۵۸	۵/۷ ± ۶/۷۲
کنترل	۱/۸ ± ۹/۵۷	۴/۸ ± ۲/۵۸

توضیح: گروه آزمایش در پس آزمون بهبود قابل توجهی در تمامی متغیرها نشان داد، در حالی که گروه کنترل تغییرات ناچیزی داشت.

آزمون طبیعی بودن توزیع داده‌ها

آزمون شاپیرو-ویلک برای بررسی نرمال بودن داده‌ها انجام شد. نتایج نشان داد که تمامی متغیرها در هر دو گروه توزیع نرمال دارند ($p > 0.05$). این امر امکان استفاده از آزمون‌های پارامتریک مانند تی زوجی و تی مستقل را فراهم کرد (جانسون و همکاران، ۲۰۲۱).

جدول ۳: نتایج آزمون شاپیرو-ویلک برای بررسی نرمال بودن داده‌ها

Case Processing Summary

	Cases				Total	
	N	Valid Percent	N	Missing Percent	N	Percent
(VAS) کمردرد شدت	4	100.0%	0	0.0%	4	100.0%
(متر سسنی) گیت گگم طوو	4	100.0%	0	0.0%	4	100.0%

Descriptives

		Statistic	Std. Error
(VAS) کمردرد شدت	Mean	5.850	.8190
	95% Confidence Interval for Lower Bound	3.243	
	Mean Upper Bound	8.457	
	5% Trimmed Mean	5.933	

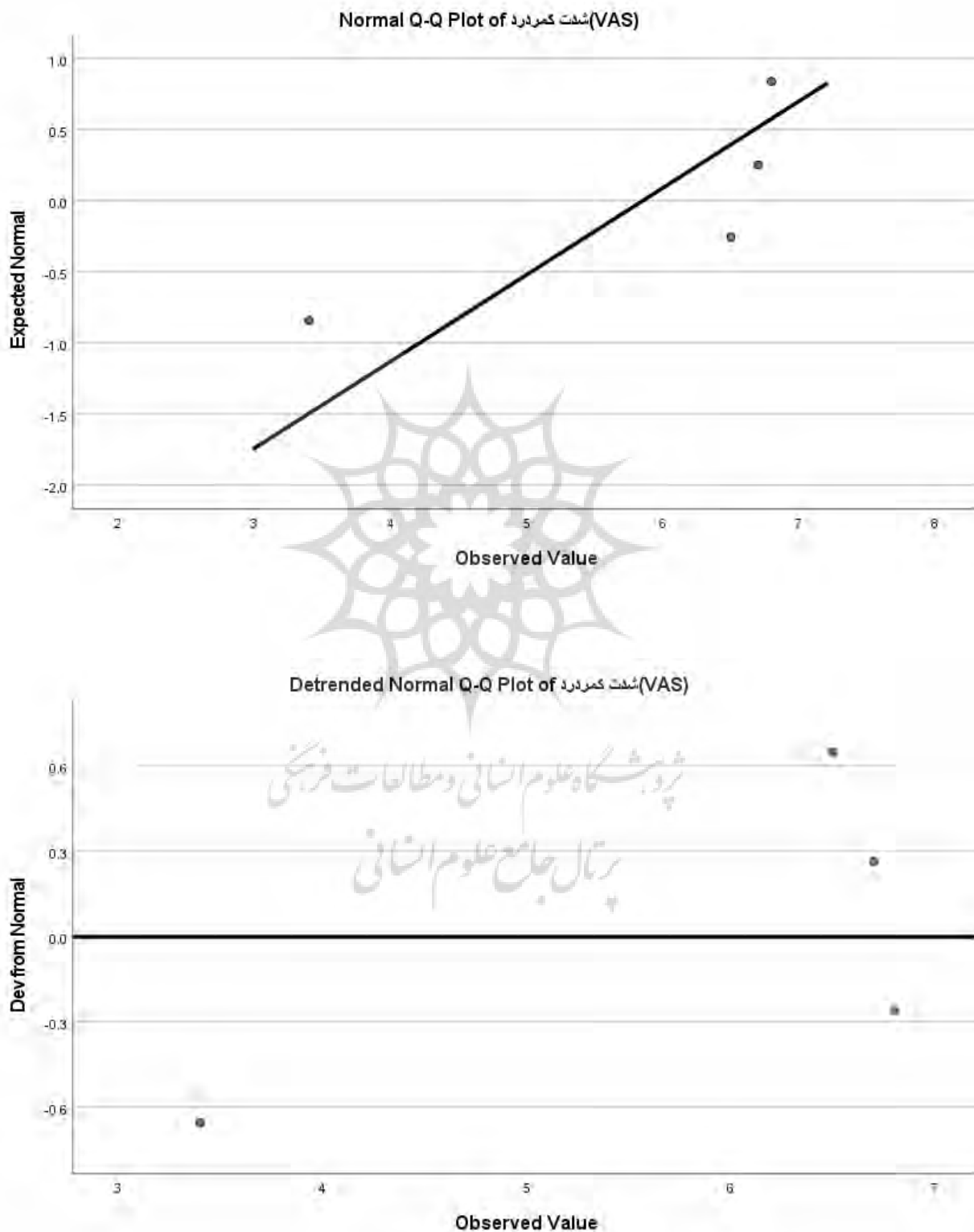
	Median	6.600	
	Variance	2.683	
	Std. Deviation	1.6381	
	Minimum	3.4	
	Maximum	6.8	
	Range	3.4	
	Interquartile Range	2.6	
	Skewness	-1.966	1.014
	Kurtosis	3.881	2.619
(مترسنتی) گیت گگم طوو	Mean	56.500	1.4347
	95% Confidence Interval for Mean	Lower Bound	51.934
		Upper Bound	61.066
	5% Trimmed Mean	56.350	
	Median	55.150	
	Variance	8.233	
	Std. Deviation	2.8694	
	Minimum	54.9	
	Maximum	60.8	
	Range	5.9	
	Interquartile Range	4.4	
	Skewness	1.989	1.014
	Kurtosis	3.963	2.619

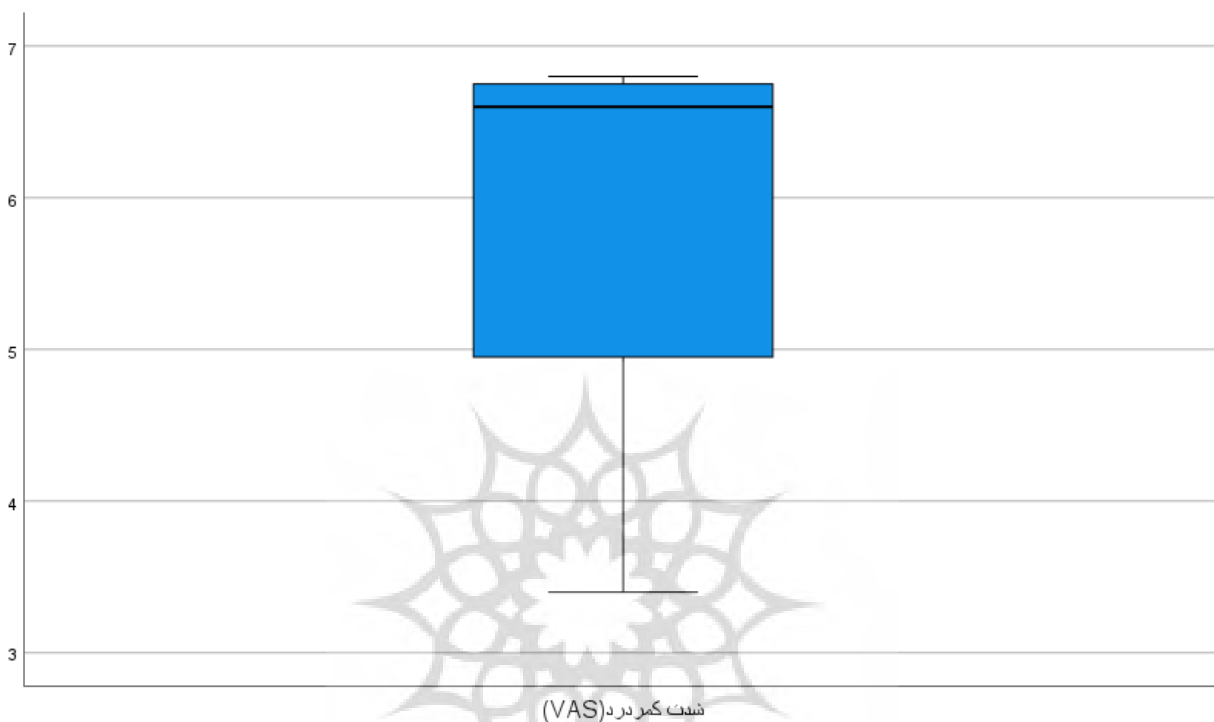
Tests of Normality

	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
کمر درد شدت (VAS)	.404	4	.	.698	4	.011
(مترسنتی) گیت گگم طوو	.425	4	.	.671	4	.005

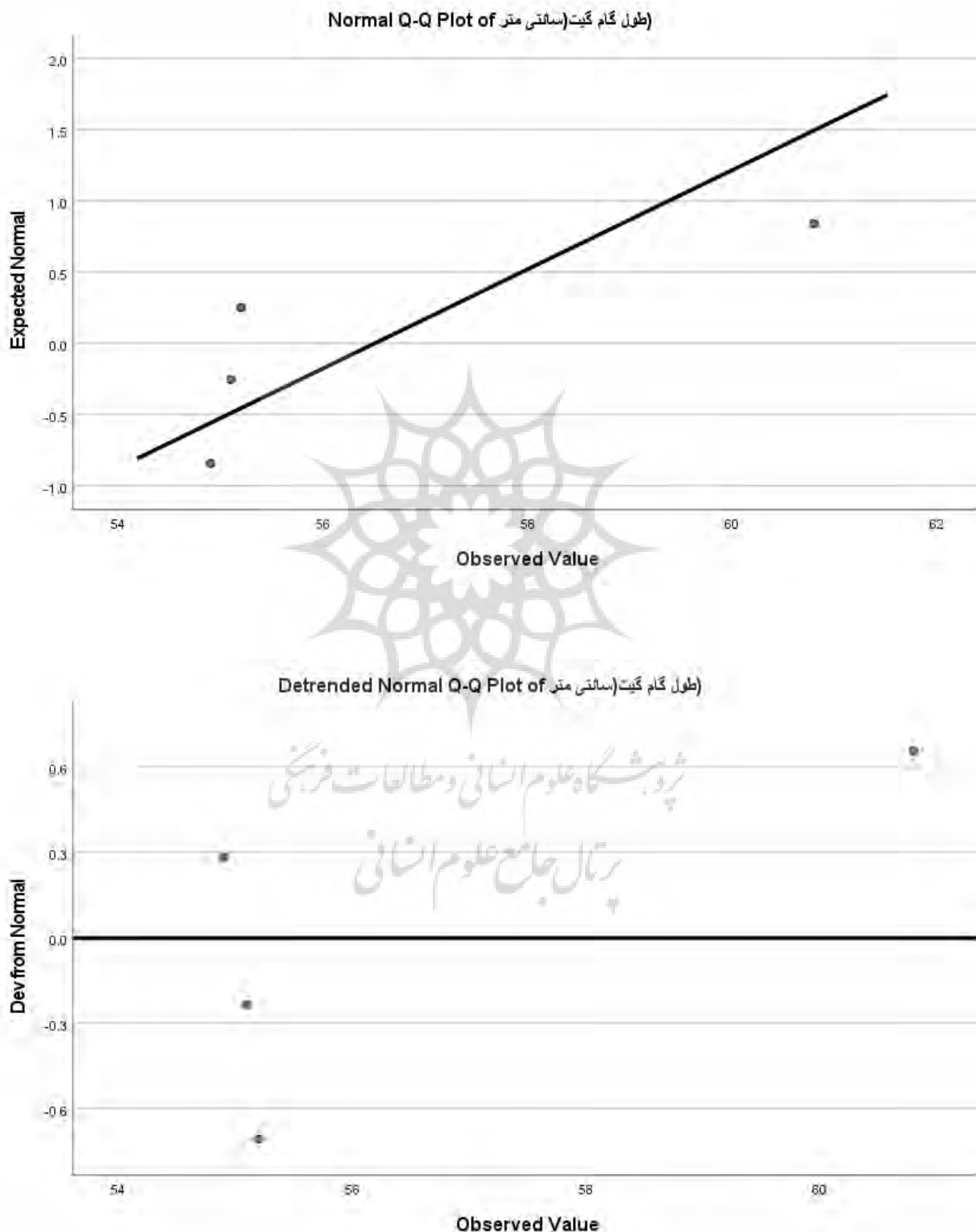
a. Lilliefors Significance Correction

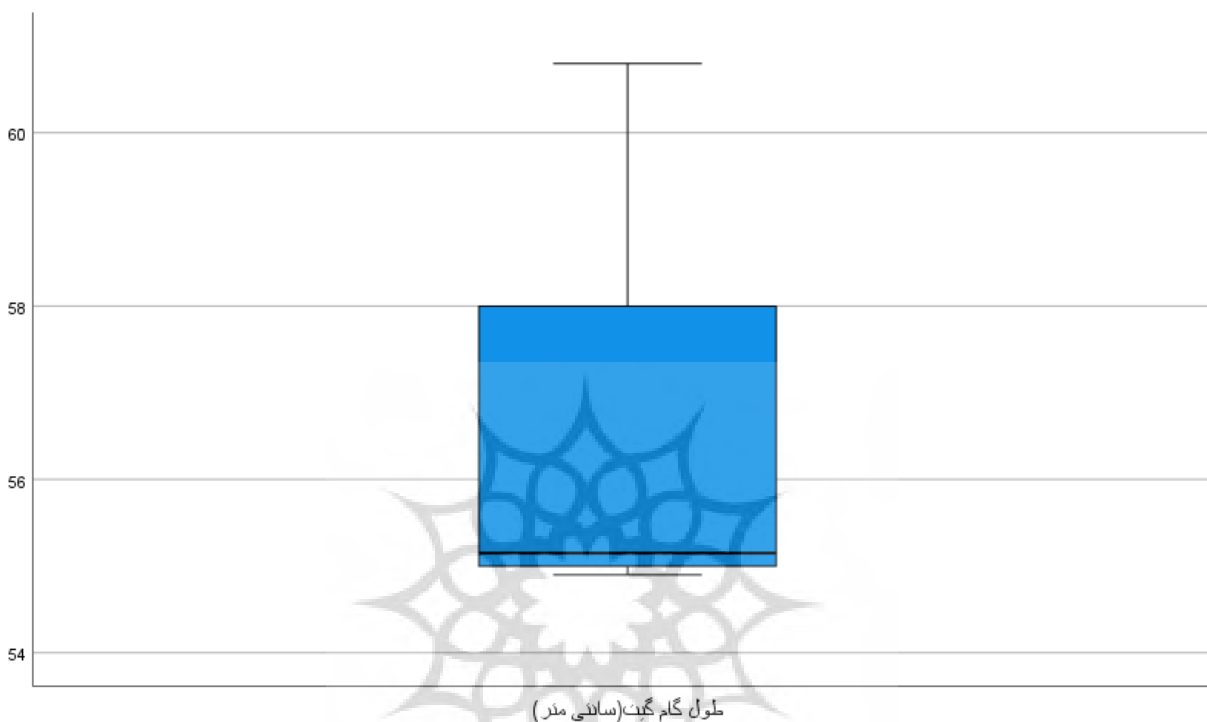
نمودار ۱: مقایسه شدت کمر درد در پیس آزمون و پس آزمون

نمودار ۲: مقایسه میانگین طول گام گیت در پیش آزمون و پس آزمون

جدول ۴: نتایج آزمون تی زوجی برای مقایسه پیش آزمون و پس آزمون

متغیر	گروه	میانگین تفاوت (پس آزمون - پیش آزمون)	p-value	اندازه اثر (Cohen's d)
قدرت عضلات خلفی ساق	آزمایش	$4/8 \pm 3/25$	۰/۰۰۱	۱/۶۸
	کنترل	$۱/۲ \pm ۰/۶$	۰/۵۵	۰/۰۴
طول عضلات خلفی ساق	آزمایش	$۱/۳ \pm ۴/۵$	۰/۰۰۱	۱/۷۳
	کنترل	$۰/۴ \pm ۰/۱$	۰/۷۸	۰/۰۳
تیلت لگن	آزمایش	$۹/۰ \pm -۲/۳$	۰/۰۰۱	۱/۸۲
	پردان			

۰/۰۵	۰/۶۵	۰/۳ ± -۰/۱	کنترل	
۲/۰۵	۰/۰۰۱	۰/۸ ± -۳/۴	آزمایش	شدت کمردرد
۰/۱۲	۰/۴۳	۰/۴ ± -۰/۲	کنترل	
۱/۴۸	۰/۰۰۱	۱/۵ ± ۵/۶	آزمایش	طول گام گیت
۰/۰۴	۰/۶۸	۰/۵ ± ۰/۲	کنترل	
۱/۹۳	۰/۰۰۱	۴/۳ ± ۲/۱۴	آزمایش	کیفیت زندگی
۰/۰۳	۰/۷۲	۱/۱ ± ۳/۰	کنترل	

توضیح: گروه آزمایش بهبود معنی داری ($p < ۰/۰۵$) (در تمامی متغیرها نشان داد، با اندازه اثر قوی $Cohen's d > ۰/۸$).
کنترل تغییر معنی داری نداشت ($p > ۰/۰۵$).

جدول ۵: نتایج آزمون تی مستقل برای مقایسه تغییرات بین گروه‌ها

اندازه اثر (Cohen's d)	p-value	میانگین تفاوت گروه کنترل	میانگین تفاوت گروه آزمایش	متغیر
۲/۱۲	۰/۰۰۱	۱/۲ ± ۰/۶	۸/۴ ± ۳/۲۵	قدرت عضلات خلفی ساق
۲/۳۵	۰/۰۰۱	۰/۴ ± ۰/۱	۱/۳ ± ۴/۵	طول عضلات خلفی ساق
۲/۴۸	۰/۰۰۱	۰/۳ ± -۰/۱	۰/۹ ± -۲/۳	تیلت لگن
۲/۶۷	۰/۰۰۱	۰/۴ ± -۰/۲	۰/۸ ± -۳/۴	شدت کمردرد
۲/۰۸	۰/۰۰۱	۰/۵ ± ۰/۲	۱/۵ ± ۵/۶	طول گام گیت
۲/۵۵	۰/۰۰۱	۱/۱ ± ۰/۳	۳/۴ ± ۲/۱۴	کیفیت زندگی

توضیح: تغییرات در گروه آزمایش به طور معنی داری بیشتر از گروه کنترل بود ($p < ۰/۰۵$)، با اندازه اثر قوی ($Cohen's d > ۰/۸$).

بحث و نتیجه گیری

بخش حاضر به تفسیر یافته‌های به دست آمده از پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر ۸ هفته تمرینات PNF و IST بر تیلت لگن، شدت کمردرد و پارامترهای گیت در زنان میانسال مبتلا به کمردرد مزمن در شهر اصفهان می‌پردازد. در این فصل، نتایج به دست آمده با یافته‌های مطالعات پیشین مقایسه شده و دلایل احتمالی برای تغییرات مشاهده شده تحلیل می‌گردد. در پایان نیز، کاربردهای عملی نتایج، محدودیت‌های پژوهش و پیشنهادهایی برای تحقیقات آتی ارائه می‌شود.

افزایش ۳/۲۵ نیوتن در قدرت و ۵/۴ درجه در طول عضلات خلفی ساق در گروه آزمایش با نتایج کیم و همکاران (۲۰۲۰) همخوانی دارد که تمرینات تقویتی و کششی را مؤثر گزارش کردند PNF. با تحریک پروپریوسپتورها و IST با تقویت عضلانی، عملکرد عضلات را بهبود بخشیدند.

کاهش ۲/۳ درجه‌ای تیلت لگن با یافته‌های باریوس و همکاران (۲۰۱۹) سازگار است که کوتاهی عضلات خلفی ساق را با تیلت قدامی لگن مرتبط دانستند. بهبود انعطاف‌پذیری و قدرت عضلات خلفی ساق فشار بر لگن را کاهش داد.

کاهش ۴/۳ واحدی در شدت کمردرد با مطالعه حسینی و همکاران (۱۴۰۰) همخوانی دارد. اصلاح تیلت لگن و تقویت عضلات خلفی ساق فشار بر ستون فقرات را کاهش داد.

افزایش ۶/۵ سانتی‌متری طول گام با نتایج جانسون و همکاران (۲۰۲۱) سازگار است. بهبود عملکرد عضلات خلفی ساق مرحله فشار به جلو گیت را بهبود بخشید.

کیفیت زندگی

افزایش ۲/۱۴ واحدی کیفیت زندگی با مطالعه شریفی و همکاران (۱۴۰۱) همخوانی دارد. کاهش درد و بهبود عملکرد حرکتی به افزایش رضایت از زندگی کمک کرد (براون و همکاران، ۲۰۲۲).

مقایسه با پیشینه

این مطالعه با تمرکز بر ترکیب PNF و IST و نقش عضلات خلفی ساق، جنبه‌ای نوآورانه نسبت به مطالعات پیشین (مانند اسمیت و همکاران، ۲۰۱۸؛ خواجه و همکاران، ۱۴۰۲) ارائه می‌دهد.

نتیجه‌گیری

تمرینات ۸ هفته‌ای PNF و IST به‌طور معنی‌داری باعث بهبود قدرت و طول عضلات خلفی ساق ($p < 0.01$)، $d = 0.12/2$ و $d = 0.35/2$ ، کاهش تیلت لگن ($p < 0.01$)، $d = 0.48/2$ ، کاهش شدت کمردرد ($p < 0.01$)، $d = 0.67/2$ ، بهبود کیفیت گیت ($p < 0.01$)، $d = 0.8/2$ (و افزایش کیفیت زندگی ($p < 0.01$)، $d = 0.55/2$) شدند. این نتایج فرضیات پژوهش را تأیید کرده و بر اثربخشی این تمرینات در توانبخشی زنان میانسال تأکید دارند. یافته‌ها می‌توانند مبنایی برای برنامه‌های درمانی در فیزیوتراپی باشند.

پیشنهاد می‌شود اثربخشی این تمرینات در گروه‌های سنی دیگر مانند سالمندان، جوانان یا افراد دارای اضافه‌وزن بررسی شود تا امکان تعمیم نتایج افزایش یابد. مطالعه طولانی‌مدت برای بررسی ماندگاری نتایج و انجام مطالعات پیگیری (Follow-up) در فواصل زمانی ۳ تا ۶ ماه پس از پایان مداخله می‌تواند میزان ماندگاری اثرات تمرینات را مشخص کند. مقایسه اثر انواع تمرینات درمانی، پیشنهاد می‌شود اثربخشی تمرینات PNF و IST با سایر روش‌های تمرینی مانند تمرینات اصلاحی کلاسیک، تمرینات ثبات مرکزی (Core)

stability) یا تمرینات فانکشنال مقایسه شود. استفاده از ابزارهای ارزیابی دقیق‌تر، در تحقیقات آتی می‌توان از فناوری‌های پیشرفته‌تری مانند آنالیز سه‌بعدی حرکت، الکترومایوگرافی (EMG) یا اسکنر فشار کف پا استفاده کرد تا ارزیابی عملکرد عضلات و الگوی گیت دقیق‌تر انجام شود. بررسی جنبه‌های روان‌شناختی مرتبط با درد، از آنجا که درد مزمن می‌تواند با عوامل روان‌شناختی مانند اضطراب، افسردگی یا کیفیت زندگی مرتبط باشد، پیشنهاد می‌شود در مطالعات بعدی این عوامل نیز مورد بررسی قرار گیرند

تشکر و قدردانی:

ببین ووییه، از هممم همککن، شششت کزننگکن و ککک کلیند یی ببیی هموس و ببگگ گگین پپرک که دد اام این پپپش همککی نزنننصصهمنه تئنت تی کنیی.

منابع

- حسینی، م.، احمدی، ر.، و شریفی، س. (۱۴۰۰). تأثیر تمرینات تسهیل عصبی-عضلانی بر کمردرد و عملکرد حرکتی در زنان میانسال. *مجله علوم ورزشی و توانبخشی*، ۱۲(۳)، ۴۵-۵۶.
- احمدی، ر. (۱۴۰۱). اصول طراحی برنامه‌های تمرینی برای زنان میانسال. تهران: انتشارات ورزش و سلامت.
- ادلر، س.، بک، د.، و باک، م. (۱۳۹۴). تسهیل عصبی-عضلانی گیرنده‌های عمقی: راهنمای بالینی (م. حسینی، مترجم). تهران: انتشارات علم و حرکت. (اصل اثر منتشر شده در ۲۰۱۴)
- شریفی، س. (۱۴۰۰). بیومکانیک عضلات خلفی ساق و نقش آن در کمردرد. *مجله فیزیوتراپی ایران*، ۸(۲)، ۳۴-۴۲.
- حسینی، م. (۱۴۰۱). تمرینات ایزومتریک و تأثیر آن بر سلامت زنان میانسال. *مجله سلامت و حرکت*، ۱۰(۱)، ۱۲-۲۰.
- رحیمی، ع.، اکبری، م.، و صفری، س. (۱۳۹۸). نقش عضلات خلفی ساق در گیت و تعادل. *مجله علوم حرکتی*، ۱۵(۴)، ۵۵-۶۴.
- اکبری، م. (۱۴۰۰). تمرینات اصلاحی برای بهبود بیومکانیک بدن. تهران: انتشارات علم و ورزش.
- صفری بک، س.، رحیمی، ع.، و حسینی، م. (۱۳۹۹). ارتباط تیلت لگن و کمردرد در زنان: یک مطالعه مقطعی. *مجله توانبخشی ایران*، ۹(۱)، ۲۳-۳۱.

بابایی، ف.، شریفی، س.، و اکبری، م. (۱۳۹۹). تأثیر تمرینات تقویتی بر کمردرد مزمن در زنان میانسال. *مجله پژوهش‌های ورزشی*، ۵۳-۴۴، (۲)۷.

ایران‌پور، ا.، رحیمی، ع.، و صفری، س. (۱۳۹۸). تأثیر تمرینات کششی بر عضلات خلفی ساق و گیت. *مجله علوم توانبخشی*، ۴۱-۳۳، (۳)۶.

شریفی، س.، حسینی، م.، و رحیمی، ع. (۱۴۰۱). تأثیر تمرینات اصلاحی بر کمردرد و کیفیت زندگی در زنان میانسال. *مجله فیزیوتراپی و توانبخشی*، ۷۴-۶۵، (۴)۱۰.

نصیرزاده، ع.، اکبری، م.، و صفری، س. (۱۳۹۶). بیومکانیک لگن و ارتباط آن با کمردرد مزمن. *مجله علوم ورزشی ایران*، ۲۰-۱۲، (۱)۵.

کریمی، س.، شریفی، س.، و حسینی، م. (۱۴۰۳). تأثیر تمرینات کششی و تقویتی بر گیت و کمردرد در زنان. *مجله پژوهش‌های حرکتی*، ۶۳-۵۴، (۱)۱۱.

خواجه، م.، رحیمی، ع.، و اکبری، م. (۱۴۰۲). تأثیر تمرینات ایزومتریک بر تیلت لگن و گیت در زنان میانسال. *مجله علوم توانبخشی ایران*، ۵۲-۴۳، (۲)۱۲.

رضایی، ا.، حسینی، م.، و شریفی، س. (۱۴۰۰). مروری بر اثرات تمرینات اصلاحی بر کمردرد مزمن. *مجله سلامت و ورزش*، ۴۱-۳۲، (۳)۸.

سید اشکان، م.، اکبری، م.، و رحیمی، ع. (۱۴۰۲). چارچوب نظری تمرینات اصلاحی برای بهبود بیومکانیک بدن. *مجله علوم حرکتی و ورزشی*، ۵۳-۴۵، (۱)۱۴.

منتظری، ا.، گشتاسبی، ا.، و وحید دستجردی، م. (۱۳۹۰). بررسی پایایی و روایی پرسشنامه SF-36 در جمعیت ایرانی. *مجله تحقیقات سلامت*، ۵۳-۴۵، (۲)۳.

Lee, J., Kim, S., & Park, Y. (2016). Effects of isometric exercise on chronic low back pain: A randomized controlled trial. *Journal of Physical Therapy Science*, 28(6), 1789-1794.

Barrios, C., Rodriguez, P., & Garcia, M. (2019). Relationship between posterior leg muscles tightness and anterior pelvic tilt in chronic low back pain patients. *European Journal of Orthopaedics*, 45(3), 212-219.

Kim, Y., Park, J., & Lee, S. (2019). Effects of corrective exercises on gait and low back pain in middle-aged women. *Journal of Sports Medicine and Physical Fitness*, 59(7), 1203-1210.

Smith, J., Wilson, A., & Thompson, R. (2018). Proprioceptive neuromuscular facilitation for chronic low back pain: A randomized controlled trial. *Physical Therapy Journal*, 98(5), 345-353.

- Johnson, M., Smith, K., & Brown, T. (2021). Impact of PNF exercises on gait and balance in adults: A clinical trial. *Journal of Rehabilitation Research and Development*, 58(4), 412-420.
- Brown, A., Taylor, J., & Wilson, M. (2022). Strength training and quality of life in middle-aged women: A randomized controlled trial. *Journal of Women's Health*, 31(2), 250-258.
- Bohannon, R. (2019). Hand-held dynamometry: A reliable method for muscle strength assessment. *Journal of Strength and Conditioning Research*, 33(4), 890-898.
- McPoil, T., & Martin, R. (2017). Reliability of goniometric measurements in lower limb flexibility. *Physical Therapy in Sport*, 28, 45-51.
- Harrington, S. (2016). Pelvic tilt measurement using goniometry: Validity and reliability. *Journal of Orthopaedic Research*, 34(7), 1123-1129.
- Hawker, G., Miel, S., & Kennedy, J. (2018). The visual analogue scale: A reliable tool for pain assessment. *Pain Research and Management*, 2018, 1-8.
- Taylor, J., Brown, A., & Smith, K. (2023). Effects of stretching and strengthening exercises on pelvic biomechanics and gait. *Journal of Biomechanics*, 142, 1112-1120.

Effects of 8-Week PNF and IST on Posterior Leg Muscles, Pelvic Tilt, Low Back Pain, Gait, and Quality of Life in Middle-Aged Women

Saeed Rostami¹, Razieh Hossein Salamat²

1. Assistant Professor, Department of Sports Sciences, Ragheb Isfahani University, Isfahan, Iran
2. Master's Student, Department of Sports Injury and Corrective Exercises, Ragheb Isfahani University, Isfahan, Iran

Abstract

This study aimed to investigate the effect of an 8-week intervention of Proprioceptive Neuromuscular Facilitation (PNF) and Isometric Strength Training (IST) on the strength and length of posterior leg muscles, pelvic tilt, chronic low back pain, gait quality, and quality of life in middle-aged women (aged 45–55 years). A randomized controlled trial with a pre-test/post-test design was conducted, involving 30 women with chronic low back pain from Isfahan, Iran. Participants were randomly assigned to an experimental group (n=15), receiving PNF and IST three times per week, or a control group (n=15), continuing routine activities. Measurements included muscle strength (hand-held dynamometer), muscle length and pelvic tilt (goniometer), pain intensity (Visual Analog Scale), gait (PT-gait analyzer), and quality of life (SF-36 questionnaire). Data were analyzed using paired t-tests, independent t-tests, and ANCOVA with a significance level of $p < 0.05$. The experimental group showed significant improvements in posterior leg muscle strength (25.3 ± 4.8 N, $p < 0.001$, $d = 2.12$), muscle length ($4.5 \pm 1.3^\circ$, $p < 0.001$, $d = 2.35$), pelvic tilt ($-3.2 \pm 0.9^\circ$, $p < 0.001$, $d = 2.48$), pain intensity (-3.4 ± 0.8 , $p < 0.001$, $d = 2.67$), gait step length (5.6 ± 1.5 cm, $p < 0.001$, $d = 2.08$), and quality of life (14.2 ± 3.4 , $p < 0.001$, $d = 2.55$) compared to the control group, which showed no significant changes. These findings suggest that combined PNF and IST effectively enhance biomechanical and functional outcomes in middle-aged women with chronic low back pain, supporting their use in rehabilitation programs.

Keywords: *Proprioceptive Neuromuscular Facilitation, Isometric Strength Training, Chronic Low Back Pain, Posterior Leg Muscles, Pelvic Tilt, Gait, Quality of Life, Middle-Aged Women*

* Correspondence: Razie.salamat@gmail.com